

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2024, sp. zn. 3 Tdo 269/2024, ECLI:CZ:NS:2024:3.TDO.269.2024.1

Číslo: 1/2025

Právní věta:

Pokud je nutné zopakovat celé hlavní líčení včetně nového přednesení obžaloby (např. z důvodu změny složení senátu), nelze přihlížet k prohlášení viny obžalovaným a přijetí tohoto prohlášení soudem podle § 206c odst. 1, 4 tr. ř. provedeným v předchozím hlavním líčení. Omezení podle § 206c odst. 7 tr. ř. se v takovém případě neuplatní.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 23.04.2024

Spisová značka: 3 Tdo 269/2024

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Hlavní líčení, Prohlášení viny

Předpisy: § 206c odst. 1 tr. ř.

§ 206c odst. 4 tr. ř.

§ 206c odst. 7 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud k dovolání obviněného S. K. zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 11. 2023, sp. zn. 50 To 289/2023, a jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 28. 7. 2023, sp. zn. 3 T 45/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a Okresnímu soudu v Sokolově přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 28. 7. 2023, č. j. 3 T 45/2022-377, byl obviněný S. K. pod bodem 1. výroku o vině uznán vinným jednak zvláště závažným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jednak přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, a to na podkladě skutkového stavu spočívajícího v tom, že v XY, okr. XY, dne 26. 9. 2021 v době od 05:28 do 05:36 hodin nejdříve v ulici

XY, poblíž vchodu do XY, napadl podnapilého A. H., a po jeho odchodu v ulici XY před domem č. p. XY A. H. dohonil a opětovně bezdůvodně napadl nejméně třemi kopy nohou do horní části těla a hlavy, čemuž se A. H. bránil hozením láhve s tekutinou proti obviněnému, kterou obviněný levou rukou odrazil, na to přistoupil k A. H. a kopl ho pravou nohou do spodní části těla, pak poodešel k přicházejícímu M. I., kterému vytrhl skleněnou láhev s pivem z ruky, s touto přistoupil k A. H. a udeřil jej láhví do zátylku, strhl ho na zem, kde ležícího A. H. nejméně šesti údery pěstí a nejméně šesti kopy kopl do horní části těla a hlavy, když útoku obviněného se snažil zabránit M. I., tak obviněný stále držel poškozeného za mikinu, snažil se ho dále kopat, vláčel poškozeného po asfaltové silnici, poté, co M. I. obviněného pustil, tak tento pokračoval v útoku a poškozeného nejméně osmi údery pěstí a dvěma kopy napadl do horní části těla a hlavy ležícího poškozeného, přičemž se M. I. opakovaně pokoušel obviněnému v jeho útocích vůči poškozenému zabránit, snažil se jej od ležícího poškozeného odtáhnout, obviněný od poškozeného poodešel, hned se vrátil, uchopil levou rukou poškozeného za horní část mikiny a pěstí pravé ruky bil poškozeného, poškozeného popotáhl dále po komunikaci, nejméně 2x jej kopl a 6x udeřil pěstí pravé ruky, načež obviněný svého jednání zanechal, od poškozeného poodešel, k ležícímu A. H. se vrátil a bezvládně ležícímu poškozenému silnou intenzitou pravou nohou dupl na hlavu a teprve pak svého útoku zanechal a od poškozeného odešel a poškozenému A. H. způsobil zranění, a to krevní výrony na čele, povrchové oděrky 2 x 1 cm vpravo i vlevo na čele a v pravé spánkové krajině, zakrvácení levého oka, otok a krevní výron levého víčka, oděrku na boltci levého ucha s otokem boltce, otok a oděrku před levým uchem, četné krevní výrony a odřeniny na hrudníku a na zádech, odřeninu na pravém boku v oblasti lopaty kosti kyčelní, otok a krevní výron v oblasti pravého ramene, odřeninu a krevní výron na pravé paži, zlomeninu nosních kůstek bez posunu kostních úlomků, zlomeninu čtvrtého a pátého žebra zevně vpravo s posunem 3 mm, kdy tato zranění si vyžádala lékařské vyšetření a ošetření poškozeného na chirurgickém a neurologickém oddělení Nemocnice Sokolov s.r.o., kdy poškozený byl omezen na obvyklém způsobu života bolestivostí, a to s ohledem na zlomeniny žeber, po dobu tří týdnů a byla mu vystavena pracovní neschopnost od 27. 9. 2021 do 8. 10. 2021, kterou ukončil z důvodu nutného nástupu do zaměstnání;

a pod bodem 2. výroku o vině byl uznán vinným jednak přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jednak přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, a to na podkladě skutkového stavu spočívajícího v tom, že v XY, okr. XY, dne 10. 10. 2021 v době od 06:39 hodin do 06:46 hodin nejdříve v ulici XY před domem č. p. XY oběma rukama uchopil a vylomil z betonové patky zabudované v zemi dopravní značku P2 - Hlavní komunikace, následně před budovou Městského úřadu XY udeřil pravým ramenem do dopravní značky P2 - Hlavní komunikace, přičemž k poškození dopravní značky nedošlo, když se vracel ulicí XY zpět k domu č. p. XY, tak vylomil dopravní značky umístěné na společném sloupku s označením IP 26a - Obytná zóna a B2 - Zákaz vjezdu všech vozidel a u téhož domu přes ulici vylomil z betonové patky dopravní značku IP 26b - Konec obytné zóny a dále na křižovatce ulic XY a XY u domu č. p. XY ohnul dopravní značku B2 - Zákaz vjezdu všech vozidel, a tímto jednáním způsobil majiteli Městu XY škodu ve výši nejméně 13 419 Kč, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že se dne 26. 9. 2021 v XY, okr. XY, dopustil výtržnického jednání tím, že napadl a zbil poškozeného A. H.

2. Za to byl obviněný odsouzen podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

3. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců.

4. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Sokolově ze dne 20. 4. 2022, sp. zn. 19 T 42/2022, jakož i všechna další rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

5. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému uložena povinnost zaplatit poškozenému Městu XY finanční částku ve výši 13 419 Kč jako náhradu škody způsobenou trestným činem.

6. Proti citovanému rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 28. 7. 2023, č. j. 3 T 45/2022-377, podal obviněný odvolání směřující jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu.

7. O odvolání obviněného rozhodl Krajský soud Plzni usnesením ze dne 8. 11. 2023, č. j. 50 To 289/2023-401, a to tak, že jej podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítl, přičemž přezkoumal toliko výrok o trestu.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

8. Proti usnesení odvolacího soudu podal obviněný S. K. dovolání, v němž uplatnil dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. h), m) tr. ř.

9. Obviněný nastínil dosavadní průběh řízení s tím, že se jedná o třetí rozhodnutí ve věci. Poukázal na institut prohlášení viny, kdy má za to, že jeho aplikace je poměrně problematickou záležitostí, kdy by mělo být k prohlášení viny přistoupeno pouze v případech, ve kterých není na první pohled zřejmé, že vyjádření obviněného (prohlášení viny) je v rozporu se shromážděnými podklady, jak tomu bylo v projednávané věci, kdy na první pohled bylo zjevné, že právní kvalifikace použitá v obžalobě není přílehavá. Soud měl prohlášení viny odmítnout. Obviněný uvedl, že nelze odhlédnout od skutečnosti, že v prvním a druhém řízení došlo k dokazování, jehož výsledky nemohou obecné soudy přehlížet. Z provedeného dokazování měly vycházet a současně provádět hodnocení důkazů tak, jak stanoví trestní řád. Odvolací soud nicméně zcela ignoroval shromážděné podklady z přípravného řízení, jakož i provedené dokazování. Závěry odvolacího soudu jsou tak ve všech případech chybné a minimálně v rozporu s principy spravedlnosti a právního státu. Obviněný je přesvědčen, že jím učiněné prohlášení viny v rámci prvního řízení nelze přeceňovat, a to právě s ohledem na právní kvalifikaci, o to spíše, že je osobou práva neznalou a pojem právní kvalifikace je mu cizí, resp. není schopen pochopit jeho obsah. Nelze tvrdit, že pokud obviněný učiní prohlášení viny, je nutné jej uznat vinným z trestného činu uvedeného v obžalobě, přestože jeho znaky nebyly naplněny. Takový postup je v rozporu se zásadou vyjádřenou v § 2 odst. 5 věta druhá tr. ř., tedy, že doznání nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti zkoumat všechny podstatné okolnosti, přičemž prohlášení viny lze považovat na období doznání. V projednávané věci je namíste prolomení principů spojených s prohlášením viny, jak správně učinil nalézací soud před vynesením rozsudku v rámci prvního řízení. Obviněný poukázal na usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 6. 2023, č. j. 50 To 195/2023-481, tedy stejného senátu, který rozhodoval i v projednávané věci, v rámci něhož rozhodl zcela opačně, tedy, že v odůvodněných případech lze prohlášení viny a s ním spojené principy prolomit. Tyto protichůdné závěry narušují právní jistotu a předvídatelnost soudních rozhodnutí. Obviněný rovněž poukazuje na to, že v rámci druhého řízení došlo ke změně senátu nalézacího soudu, v důsledku čehož došlo k novému dokazování, ve kterém již nečinil prohlášení viny. Za tohoto stavu nelze vycházet z původního prohlášení viny učiněného v prvním řízení, které navíc bylo zcela zjevně v rozporu s do té doby zajištěnými podklady.

10. Obviněný je proto přesvědčen, že byl naplněn dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., a došlo tedy k nesprávnému právnímu posouzení samotných jeho jednání (skutků), kdy tato byla nesprávně právně kvalifikována, neboť namísto právní kvalifikace skutku pod bodem 1. výroku o vině jako přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, byl shledán vinným zvláště závažným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 r. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Ke skutku pod bodem 2. výroku o vině uvedl, že do vyhlášení rozhodnutí v této věci nebyl pravomocně uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, a

proto nelze aplikovat odst. 2 písm. a) tohoto ustanovení. Takový postup je v rozporu se zásadou presumpce neviny, neboť do té doby nemohl být ani srozuměn s tím, že by se měl svým jednáním dopustit výtržnictví. Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř. je podle obviněného rovněž naplněn tím, že odvolacím soudem bylo nesprávně právně posouzeno, že jeho odvolání do výroku o vině není přípustné, a to s ohledem na předchozí prohlášení viny. Závěrem vyslovuje své úvahy týkající se značné formalizace trestního řízení.

11. S ohledem na výše uvedené proto obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil dovoláním napadené usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 11. 2023, č. j. 50 To 289/2023-401, a věc vrátil tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí, případně aby zrušil spolu s uvedeným usnesením i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 28. 7. 2023, č. j. 3 T 45/2022-377, a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí Okresnímu soudu v Sokolově.

12. K dovolání obviněného se ve smyslu znění § 265h odst. 2 věty první tr. ř. písemně vyjádřil státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství (dále jen „státní zástupce“) v rámci vyjádření doručeného Nejvyššímu soudu dne 12. 2. 2024, sp. zn. 1 NZO 129/2024.

13. Poté, co stručně zrekapituloval námitky obviněného, poukázal na to, že z dostupného spisového materiálu vyplývá, že výrok o vině nebyl věcně přezkoumán odvolacím soudem, protože sám obviněný prohlásil svou vinu ve smyslu § 206c tr. ř., a to za přítomnosti svého obhájce. V této souvislosti souhlasil i s popisem skutků a výslovně též s jejich právní kvalifikací. Současně toto prohlášení bylo okresním soudem podle § 206c odst. 6 tr. ř. přijato, přičemž podle § 206c odst. 7 věty druhé tr. ř. skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem, na což pamatuje rovněž § 246 odst. 1 písm. b) tr. ř. Krajský soud v pozici odvolacího soudu respektoval zmíněná ustanovení, takže pokud meritorně nepřezkoumal výrok o vině, nijak nepochybil; nebyl k tomu povinen a ani oprávněn. Dovolání obviněného je z tohoto důvodu nepřipustné, protože směřuje proti výroku o vině, který nebyl a ani nemohl být předmětem přezkumu odvolacího soudu (srov. rozhodnutí č. [20/2004](#) Sb. rozh. tr.).

14. S ohledem na výše uvedené proto státní zástupce navrhl, aby Nejvyšší soud dovolání obviněného odmítl podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř., jelikož se jedná o dovolání nepřipustné. Současně vyslovil souhlas, aby takové rozhodnutí učinil v neveřejném zasedání (§ 265r odst. 1 písm. a/ tr. ř.), a to i pro případ postupu podle § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř.

III.

Přípustnost dovolání, obecná východiska rozhodování a důvodnost dovolání

15. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) především zkoumal, zda je výše uvedené dovolání přípustné, zda bylo podáno včas a oprávněnou osobou, zda má všechny obsahové a formální náležitosti a zda poskytuje podklad pro věcné přezkoumání napadeného rozhodnutí či zda tu nejsou důvody pro odmítnutí dovolání.

16. Shledal přitom, že dovolání obviněného je přípustné podle § 265a odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou [§ 265d odst. 1 písm. c) tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1 tr. ř.), přičemž splňuje i obsahové náležitosti dovolání (§ 265f tr. ř.).

17. Protože dovolání je možné učinit pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., bylo nutno posoudit, zda obviněným S. K. vznesené námitky naplňují jím uplatněné zákonem stanovené dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. h), m) tr. ř.

18. Podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném

právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení.

19. V rámci tohoto dovolacího důvodu je možno namítat, že skutek, jak byl v původním řízení soudem zjištěn, byl nesprávně kvalifikován jako určitý trestný čin, ačkoliv šlo o jiný trestný čin nebo nešlo o žádný trestný čin. Vedle těchto vad, které se týkají právního posouzení skutku, lze vytýkat též jiné nesprávné hmotněprávní posouzení, jímž se rozumí právní posouzení jiné skutkové okolnosti, která má význam z hlediska hmotného práva. Obecně lze pod jiné hmotněprávní posouzení skutku podřadit zhodnocení otázky, která nespočívá přímo v právní kvalifikaci skutku, ale v jiné skutkové okolnosti mající význam z hlediska hmotného práva, a to jak hmotného práva trestního, tak i jiných právních odvětví.

20. Pokud jde o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. m) tr. ř., lze dovolání podat, jestliže bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) – g) tr. ř., aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí, nebo byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v písm. a) – l). Tento dovolací důvod tedy spočívá ve dvou alternativách. První alternativa spočívá v tom, že bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) a g) tr. ř., aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí, nebo v rámci druhé alternativy zde byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v písmenech a) až l).

21. Obviněný uplatnil obě varianty tohoto dovolacího důvodu. Ve vztahu k variantě první namítl, že při vydání napadeného rozhodnutí odvolacího soudu došlo k porušení procesních pravidel, neboť bylo odvolacím soudem rozhodnuto o zamítnutí odvolání ve vztahu k výroku o vině, aniž by pro takové rozhodnutí byly splněny podmínky, tedy, že odvolací soud nesprávně posoudil přípustnost odvolání. Ve vztahu k variantě druhé pak poukázal na existenci důvodu dovolání podle písm. h) již v předcházejícím řízení, neboť již soud prvního stupně nesprávně právně kvalifikoval projednávaný skutek a nesprávně vycházel z prohlášení viny učiněného v předcházejícím řízení.

22. Z obsahu podaného dovolání je zjevné, že obviněný na základě dovolacích důvodů podle § 265b odst. 1 písm. h), m) tr. ř. brojí toliko proti výroku o vině, kdy poukazuje na nesprávné právní posouzení jeho jednání popsáno pod bodem 1. výroku o vině jako zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku spáchaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť je přesvědčen, že z provedeného dokazování zjištěný skutkový stav odpovídá právní kvalifikaci přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Naproti tomu obviněný nerozporuje právní posouzení tohoto skutku rovněž jako přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Dále má za to, že ve vztahu ke skutku pod bodem 2. výroku o vině nebyl naplněn znak „spáchání činu opětovně“ skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Nevznáší ovšem výhrady vůči právnímu posouzení tohoto skutku jako trestného činu výtržnictví ve smyslu ustanovení § 358 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Svoji dovolací argumentaci z hlediska výroku o vině obviněný rovněž založil na zpochybnění postupu odvolacího soudu, neboť prohlášení viny podle ustanovení § 206c tr. ř. nebylo v souladu se zjištěným skutkovým stavem, resp. že k tomuto nelze přihlížet, neboť v rámci nového projednání věci (v pořadí druhé projednání věci před soudem prvního stupně) již k prohlášení viny nedošlo a bylo provedeno dokazování v celém rozsahu, přičemž výsledky tohoto dokazování nelze přehlížet.

23. Je možno uvést, že varianta první dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. m) tr. ř. patří mezi procesní dovolací důvody. Jejím smyslem je náprava závažných vad, které vedou k tzv. zmatečnosti rozhodnutí. Dopadá předně na případy, kdy došlo k rozhodnutí odvolacího soudu bez věcného přezkoumání řádného opravného prostředku obviněného (zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku) a procesní strana tak byla zbavena přístupu ke druhé instanci. Podstata

uvedeného dovolacího důvodu spočívá v tom, že soud druhého stupně měl v řádném opravném řízení přezkoumat určité rozhodnutí napadené řádným opravným prostředkem po věcné stránce, avšak namísto toho v případě odvolání opravný prostředek zamítl podle § 253 odst. 1 tr. ř. (bylo podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již výslovně vzala zpět) nebo odmítl podle § 253 odst. 3 tr. ř. (pro nedostatek náležitostí obsahu odvolání), aniž by však pro takový postup byly splněny procesní podmínky. Tato alternativa tedy přichází v úvahu za situace, kdy došlo k rozhodnutí odvolacího soudu bez věcného přezkoumání řádného opravného prostředku obviněného. V trestní věci obviněného je sice naprosto zřejmé, že Krajský soud v Plzni odvolání obviněného projednal a také z podnětu tohoto odvolání rozhodl výše uvedeným usnesením, nicméně stalo se tak pouze ve vztahu k výroku o trestu, přestože odvolání bylo podáno rovněž do výroku o vině.

24. V rámci druhé varianty dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. m) tr. ř. obviněný poukazoval na nesprávné právní posouzení věci s odkazem na dovolací důvod podle písm. h) s tím, že nalézací soud, na podkladě nesprávného názoru odvolacího soudu vysloveného v předcházejícím kasačním rozhodnutí, vycházel z prohlášení viny učiněného obviněným v prvním řízení, a ignoroval tak skutečnost, že v rámci druhého řízení ve věci byla věc znovu projednána a bylo provedeno kompletní dokazování, kdy se právní posouzení skutku odlišovalo od podané obžaloby.

25. Námitkám obviněného je třeba částečně přisvědčit.

26. Ze spisového materiálu se podává, že obžaloba státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Sokolově ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. ZT 267/2021, byla podána jednak pro zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (bod 1. obžaloby), jednak pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku (bod 2. obžaloby). V rámci hlavního líčení dne 4. 5. 2022, poté, co byl obviněný řádně poučen podle § 206a, § 206b, § 206c odst. 7, § 206d tr. ř., uvedl, že prohlašuje svou vinu. Obviněný k dotazu soudu, za přítomnosti svého obhájce JUDr. Richarda Šendery, uvedl, že se cítí být vinen spácháním obou skutků uvedených v obžalobě, souhlasí s jejich popisem a s užitou právní kvalifikací, stejně jako s navrženým trestem, přičemž považuje za nesporné všechny skutečnosti uvedené v podané obžalobě. K dotazu soudu, zda rozumí prohlášení viny, které učinil, zda je mu tedy zřejmé, co tvoří podstatu skutků, které se mu kladou za vinu, jaká je jejich právní kvalifikace, jaké trestní sazby zákon stanoví za trestné činy, které jsou ve skutcích spatřovány, a zda prohlášení viny učinil dobrovolně a bez nátlaku, uvedl, že ano. K následnému dotazu, zda jsou mu známy všechny důsledky učiněného prohlášení viny, tedy že i dokazování v rozsahu, v jakém prohlásil vinu, nebude provedeno a bude provedeno pouze ve zbylém rozsahu, že přijaté prohlášení viny nelze odvolat a skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem, rovněž uvedl, že ano, tedy, že tyto okolnosti jsou mu známy a je si těchto následků vědom. Státní zástupce prohlášení viny obviněného plně akceptoval (§ 206c odst. 3 tr. ř.) a následně bylo podle § 206c odst. 4 tr. ř. vyhlášeno usnesení, jímž bylo Okresním soudem v Sokolově přijato prohlášení viny obviněného S. K. ze spáchání skutků popsanych v obžalobě, s tím, že dokazování nebude v rozsahu, v jakém obviněný prohlásil vinu, provedeno a bude provedeno pouze ve zbylém rozsahu (§ 206c odst. 6 tr. ř.). Vyhlášené usnesení bylo odůvodněno a bylo dáno poučení o opravném prostředku. Potud Nejvyšší soud neshledává v uvedeném postupu žádné pochybení, přičemž nic nenaznačuje, že by obviněný nebyl v této fázi řízení dostatečně seznámen s institutem prohlášení viny. Obviněný byl rovněž řádně zastoupen ustanoveným obhájcem, který byl celému hlavnímu líčení dne 4. 5. 2022 osobně přítomen. Lze konstatovat, že obviněný souhlasil s podstatou skutku i s jeho právní kvalifikací, přičemž Okresní soud v Sokolově podle § 206c odst. 4 tr. ř. toto prohlášení o vině přijal. V rámci odročeného hlavního líčení dne 18. 5. 2022 bylo provedeno dokazování ve vztahu k otázce trestu. Stalo se tak však až poté, co byly již předneseny závěrečné řeči, kdy byl podle § 211 odst. 5 tr.

ř. za souhlasu stran čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Nálezací soud následně v rozporu s přijatým prohlášením viny shledal obviněného vinným pod bodem 1. výroku o vině toliko přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku (rozsudek ze dne 18. 5. 2022, č. j. 3 T 45/2022-270), neboť „ze skutkového děje zkonstruovaného na základě výsledků přípravného řízení trestního a následně přijatého soudem po prohlášení viny obžalovaného nevyplývají žádné konkrétní okolnosti, ze kterých by bylo zřejmé, že by útokem obžalovaného poškozenému buď vznikla těžká újma na zdraví anebo že by bezprostředně hrozila a jaká konkrétně“. Podle nálezacího soudu se ze znaleckého posudku podávalo, že „těžká újma na zdraví tedy při útoku poškozenému bezprostředně nehrozila, ale bylo mu evidentně ublíženo na zdraví“. Ve zbývajícím rozsahu byla právní kvalifikace provedena v souladu s podanou obžalobou. K odvolání státního zástupce byl rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 18. 5. 2022, č. j. 3 T 45/2022-270, zrušen a věc mu byla vrácena s tím, že zákonný důsledek soudem přijatého prohlášení viny uvedený v ustanovení § 206c odst. 7 tr. ř. je závazný nejen pro strany, ale i pro soud samotný, přičemž postup nálezacího soudu, který po přijetí prohlášení viny znovu otevřel dokazování ve vztahu k výroku o vině a následně v rozporu s tímto prohlášením korigoval v obžalobě uvedenou právní kvalifikaci, je zmatečný a procesně vadný (usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 8. 2022, č. j. 50 To 180/2022-285). Je možno bez dalšího konstatovat, že postup a právní náhled odvolacího soudu byl v této fázi řízení správný.

27. Věc se dostala zpět k soudu prvního stupně. V mezidobí však došlo z důvodu dlouhodobé nemoci členky senátu 3 T ke změně obsazení senátu. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 30. 11. 2022 se podává, že státní zástupce znovu přednesl obžalobu a obviněný byl proto znovu dotazován, aby se ve smyslu ustanovení § 206a tr. ř. vyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v obžalobě. Obviněný uvedl, že se necítí vinen. Následně bylo podle § 206d tr. ř. upuštěno toliko od dokazování skutečností vztahujících se ke skutku pod bodem 2. výroku o vině s tím, že se vypouští druhý odstavec popisu tohoto skutku, a bylo provedeno kompletní dokazování vztahující se k výroku o vině pod bodem 1. Na podkladě provedeného dokazování byl obviněný pod bodem 1. výroku o vině shledán vinným přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, a pod bodem 2. výroku o vině přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kdy oproti podané obžalobě byla v bodě 2. výroku o vině vynechána právní kvalifikace podle § 358 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 22. 3. 2023, č. j. 3 T 45/2022-336). K odvolání státního zástupce byl nicméně tento rozsudek zrušen usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 5. 2023, č. j. 50 To 147/2023-359, a to z důvodu procesního pochybení s tím, že soudem prvního stupně bylo zcela opomenuto, že obviněný v rámci prvního řízení prohlásil svou vinu, a současně tento soud nerespektoval právní názor krajského soudu vyslovený v jeho zrušovacím usnesení ze dne 24. 8. 2022, č. j. 50 To 180/2022-285, že prohlášení viny nelze odvolat a je závazné nejen pro strany, ale i pro soud.

28. Je nutno konstatovat, že postup odvolacího soudu v rámci tohoto druhého projednání věci byl nesprávný. Soud prvního stupně po vrácení věci odvolacím soudem provedl zcela nové hlavní líčení, a to s ohledem na skutečnost, že došlo ke změně obsazení senátu, který ve věci původně rozhodoval, přičemž byla znovu přednesena obžaloba.

29. Podle § 219 odst. 3 věta druhá tr. ř. platí, že změnilo-li se složení senátu nebo uplynula-li od odročení hlavního líčení delší doba, přečte se souhlasem státního zástupce a obviněného předseda senátu podstatný obsah protokolu o hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů; není-li souhlas dán, musí být hlavní líčení provedeno znovu.

30. Ustanovení § 219 odst. 3 věta druhá tr. ř. řeší postup, kdy po odročení hlavního líčení došlo ke změně ve složení senátu nebo od odročení uplynula delší doba. Ze zásad ústnosti a bezprostřednosti (§ 2 odst. 11 a 12 tr. ř.) plyne, že na rozhodování ve věci by se měli podílet soudci, kteří se v celém rozsahu zúčastnili na projednávání v hlavním líčení a za jejichž přítomnosti byly prováděny důkazy,

kteře tak mohou tito soudci na podkladě bezprostředního dojmu řádně zhodnotit, a tím získat spolehlivý skutkový podklad pro meritorní rozhodnutí. O změnu ve složení senátu půjde, pokud některý ze soudců (lhostejno zda předseda senátu, nebo přisedící), který se účastní nového hlavního líčení, nebyl členem senátu projednávajícího věc v předchozím hlavním líčení před jeho odročením a nezúčastnil se ho ani jako soudce náhradní (§ 197 tr. ř.). Omezující podmínky při změně složení senátu ve smyslu § 219 odst. 3 věty druhé tr. ř. se však vztahují pouze k projednání věci v hlavním líčení, které směřuje k meritornímu rozhodnutí o podané obžalobě (návrhu na potrestání) (srovnej ŠÁMAL, P. a kol, Trestní řád II. § 157 až 314s. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 2711-2714).

31. Ustanovení § 219 odst. 3 věta druhá tr. ř. zahrnuje dvě alternativy postupu nalézacího soudu, kdy stěžejní je zde vyjádření, resp. souhlas státního zástupce a obviněného s takovým postupem. V úvahu přicházejí dvě možnosti:

a) se souhlasem státního zástupce a obviněného předseda senátu přečte podstatný obsah protokolu o (dřívějším) hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů, nebo

b) není-li zde souhlasu státního zástupce nebo obviněného podle písm. a), musí být hlavní líčení provedeno znovu.

32. Neudělením výslovného souhlasu tedy mohou nejdůležitější procesní strany trvat na důsledném dodržení zásady bezprostřednosti zakotvené v ustanovení § 2 odst. 12 tr. ř., podle níž má soud rozhodovat na základě přímého dojmu z důkazů provedených před ním v hlavním líčení. Pokud souhlas není dán, postupuje se dále tak, jako by před odročením vůbec nebylo hlavní líčení konáno, a je třeba ho celé provést od počátku znovu, včetně úkonů souvisejících se zahájením hlavního líčení (§ 205 a § 206 tr. ř.) a s celým potřebným dokazováním (§ 207 a násl. tr. ř), v jehož rámci se – jestliže je to nezbytné a možné – zopakují důkazy již provedené v dřívějším hlavním líčení a případně se provedou i nové důkazy potřebné pro rozhodnutí (srovnej Šámal, P. a kol, Trestní řád II. § 157 až 314s. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 2714). Provést hlavní líčení znovu ve smyslu ustanovení § 219 odst. 3 tr. ř. tedy předpokládá takový postup, při němž je opětovně přednesena obžaloba a dále jsou provedeny způsobem předepsaným trestním řádem všechny důkazy, mající vztah k projednávané věci; znovu je třeba vyslechnout obviněného a svědky vyslechnuté v předchozím hlavním líčení, pokud nejsou splněny všechny zákonné podmínky pro přečtení protokolů o jejich výpovědi.

33. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 30. 11. 2022 se podává, že úvodem byla konstatována změna složení senátu. Ačkoli se z protokolu nepodává, že by byl explicitně zjišťován souhlas státního zástupce a obviněného s tím, aby byl pouze přečten podstatný obsah protokolu o (dřívějším) hlavním líčení, lze předpokládat, že jak státní zástupce, tak obviněný tento postup nevolili. Státní zástupce zjevně shledal za nedostačující pouhé seznámení se s průběhem dřívějšího jednání ve formě přečtení podstatného obsahu protokolu o hlavním líčení, včetně důkazů, neboť z jeho strany byla na výzvu soudu znovu přednesena obžaloba (§ 206 tr. ř.). Tímto úkonem bylo započato celé nové řízení, přičemž žádná ze stran vůči tomuto postupu nevznesla jakékoli námitky. Nelze opomenout, že postačuje nedostatek souhlasu kterékoli ze stran, přičemž důvod pro neudělení souhlasu je zcela irelevantní. V rámci tohoto nového hlavního líčení obviněný již prohlášení viny neučinil. Pokud pak byl rozsudek soudu prvního stupně vydaný v tomto novém řízení usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 5. 2023, č. j. 50 To 147/2023-359, zrušen z důvodu, že bylo z jeho strany opomenuto v předchozím (tj. prvním) řízení učiněné prohlášení viny, byl takový postup odvolacího soudu zatížen vadou zásadního významu.

34. Po vrácení věci soudu prvního stupně byl obviněný uznán vinným v souladu s podanou obžalobou a jím učiněným prohlášením viny ze dne 4. 5. 2022. Obviněný i tak proti rozsudku Okresního soudu v

Sokolově ze dne 28. 7. 2023, č. j. 3 T 45/2022-377, podal odvolání směřující nejen do výroku o trestu, ale i do výroku o vině. Odvolací soud v dovoláním napadeném usnesení odkázal na ustanovení § 206c odst. 7 tr. ř., které říká, že soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat, což znamená, že obviněný za situace, kdy ve smyslu ustanovení § 206c odst. 1 tr. ř. prohlásí svou vinu a soud jeho prohlášení viny přijme v souladu s ustanovením § 206c odst. 4 tr. ř., není z tohoto důvodu osobou oprávněnou podat odvolání proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny [§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.]. Postup odvolacího soudu nicméně vycházel z nesprávného procesního postupu soudu prvního stupně, který byl založen na předešlém nesprávném postupu odvolacího soudu, který institut prohlášení viny podle § 206c tr. ř. nadřadil nad nové projednání věci ve smyslu ustanovení § 219 odst. 3 věta druhá tr. ř. Byť institut prohlášení viny má za cíl urychlit trestní řízení a umožnit obviněnému dosáhnout příznivějšího trestu, nelze jej nadřazovat nad obecné zásady trestního řízení a jeho „neměnnost a neodvolatelnost“ vnímat v trestním řízení jako neměnnou konstantu. Došlo-li po zrušení věci odvolacím soudem k novému přednesení obžaloby, byť obsahově totožné, z důvodu, že soud v hlavním líčení rozhodující o meritu věci doznal personálních změn, jedná se o situaci, kdy k dříve učiněnému prohlášení viny již nelze přihlížet.

35. S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší soud námitky obviněného částečně opodstatněné. Jelikož odvolacím soudem nebyl přezkoumán výrok o vině a současně byl v řízení předcházejícím vydání dovoláním napadeného usnesení dán důvod dovolání uvedený v ustanovení § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., Nejvyšší soud přistoupil i ke zrušení rozsudku soudu prvního stupně. Věc se tak vrací do stadia řízení před tímto soudem, k novému projednání a rozhodnutí věci. Nejvyšší soud se tedy s ohledem na uvedený postup dalšími námitkami obviněného nezabýval.

IV. Způsob rozhodnutí

36. Nejvyšší soud dospěl k závěru, že dovolání obviněného je důvodné, a ze shora stručně rozvedených důvodů proto z jeho podnětu podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 11. 2023, č. j. 50 To 289/2023-401, a jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 28. 7. 2023, č. j. 3 T 45/2022-377, a podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Okresnímu soudu v Sokolově, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

37. Věc se tak vrací do stadia řízení před soudem prvního stupně. V novém řízení bude tento soud povinen se v intencích zrušujícího rozhodnutí předmětnou věcí znovu zabývat a postupovat přitom v souladu s právním názorem, který k projednávaným právním otázkám zaujal Nejvyšší soud (§ 265s odst. 1 tr. ř.). Zejména je třeba správně vyhodnotit otázku týkající se prohlášení viny. Přitom je nutno postupovat v souladu s právem na spravedlivý proces a dodržet základní zásady trestního řízení včetně zásady *in dubio pro reo*. Rovněž je třeba věnovat pozornost naplnění znaku „spáchání činu opětovně“ skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem 2. podané obžaloby.

38. Protože vady napadeného rozhodnutí vytknuté dovoláním a zjištěné Nejvyšším soudem nebylo možné odstranit ve veřejném zasedání v řízení o dovolání, Nejvyšší soud podle § 265r odst. 1 písm. b) tr. ř. učinil toto rozhodnutí v neveřejném zasedání.